

cis, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Henri Etienne), angående en påstand om annullation af Kommissionens afslag på sagsøgerens anmodning om aktindsigt i Gerhard Stracks personlige aktmappe, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne R. Joliet og F. A. Schockweiler, generaladvokat M. Darmon og fuldmægtig B. Pastor som justitssekretær, den 7. oktober 1987 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Kommissionen betaler samtlige sagens omkostninger.*

Sag anlagt den 18. september 1987 af Sandoz Prodotti Farmaceutici SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag 277/87)

(87/C 290/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. september 1987 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Sandoz Prodotti Farmaceutici SpA, Milano, Italien, ved advokat Giorgio Bernini, Bologna, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Principalt annulleres Kommissionens beslutning af 13. juli 1987 vedrørende en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85 (IV/31.741 — Sandoz) som følge af beslutningens retsstridige, ufyldstgørende begrundelse, og/eller beslutningen kendes uvirksom.
2. Som følge heraf statueres, at sagsøgeren ikke er pligtig at erlægge den af Kommissionen pålagte bøde på 800 000 ECU.
3. Subsidiært — såfremt Domstolen helt eller delvis stadfæster Kommissionens beslutning — nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren, til et af Domstolen skønsmæssigt fastsat beløb (under hensyn til de i stævningen angivne grunde og den omstændighed, at sagsøgerens adfærd udelukkende skyldes en forglemmelse, som igen beror på en række særlige forhold, der er nærmere forklaret i stævningen; sagsøgeren har ikke gjort sig skyldig i nogle konkurrencebegrænsninger, der kan påvirke handelen mellem medlemsstaterne; sagsøgeren har helt fra begyndelsen truffet foranstaltninger til at gennemføre de forholdsregler, Kommissionen har pålagt sagsøgeren eller opfordret denne til at træffe, og har under hele proceduren ved Kommissionen udvist den størst mulige beredvillighed

og samarbejdsvilje; bøden bør endvidere vurderes på baggrund af den virkning, som de varer, der udgør genstanden for den påtalte konkurrencefordrejning, har haft på markedet).

4. Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Manglende begrundelse. Kommissionen har gjort sig skyldig i en cirkulær slutning. Den har nemlig alene ud fra den omstændighed, at fakturaerne var forsynet med påtegningen: »må ikke eksporteres« sluttet, at der var indgået en aftale. På grundlag af denne formodning om, at der forelå en aftale — (hvis bestemmelser altså antages at indeholde en klausul om nævnte påtegning) — har Kommissionen videre draget den slutning, at der forelå en tilsidesættelse af traktatens artikel 85. En faktura har imidlertid udelukkende karakter af et regnskabsdokument, hvoraf hverken kan sluttes, at der består en hensigt til at indgå en aftale, eller at parterne efterfølgende har indgået en sådan aftale. Retsvirkningen af den i sagen omhandlede bebyrdende klausul er i øvrigt udtrykkeligt betinget af acceptantens dobbelte underskrift (jf. artikel 1341 i codice civile). — Kommissionen har selv erkendt, at der ikke findes nogen skriftlig aftale mellem Sandoz og selskabets kunder af mere generel karakter. Kommissionen har endvidere ikke været i stand til at godtgøre, at der skulle være indgået en mundtlig aftale eller foreligge en indbyrdes afstemt handlemåde, der kan betegnes som en samordnet praksis. — Da Kommissionen således ikke har kunnet godtgøre, at der er indgået en aftale, må den fremlægge bevis for, at påtegningen i sig selv har haft restriktive virkninger. Kommissionen har imidlertid ikke kunnet fremføre noget som helst til støtte for sin påstand om, at fakturapåtegningen »må ikke eksporteres« har haft konkurrencebegrænsende virkninger af betydning.
- Endelig står den pålagte bøde i åbenbart misforhold til sagsøgerens faktiske handlemåde, såvel ud fra dennes objektive som subjektive momenter.

Sag anlagt den 24. september 1987 af Oskar Schäflein mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag 284/87)

(87/C 290/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. september 1987 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Oskar Schäflein, via al Roccio 20, CH-6900 Massagno (Lugano) ved advokaterne Dr. Bernd Potthast, Dr. Hans-Josef Rüber og Albert Potthast, Komödienstraße 56-58, D-5000 Köln 1, og med valgt adresse hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse, 2132 Luxembourg.